

LEGEA nr. 29 din 7 noiembrie 1990

LEGEA contenciosului administrativ

EMITENT • PARLAMENT

Publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 122 din 8 noiembrie 1990

Data intrării în vigoare 08-12-1990

Abrogat de Articolul 31, Capitolul IV din LEGE nr. 554 din 2 decembrie 2004 la data 06-01-2005

Parlamentul României adopta prezenta lege.

Articolul 1

Orice persoană fizică sau juridică, dacă se considera vătămată în drepturile sale, recunoscute de lege, printr-un act administrativ sau prin refuzul nejustificat al unei autorități administrative de a-i rezolva cererea referitoare la un drept recunoscut de lege, se poate adresa instanței judecătorești competente, pentru anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Se considera refuz nejustificat de rezolvare a cererii referitoare la un drept recunoscut de lege și faptul de a nu se răspunde petitionerului în termen de 30 de zile de la înregistrarea cererii respective, dacă prin lege nu se prevede un alt termen.

Articolul 2

Nu pot fi atacate în justiție:

- a) actele care privesc raporturile dintre parlament sau Președintele României și guvern; actele administrative de autoritate și actele de gestiune ale organelor de conducere din cadrul parlamentului; actele administrative referitoare la siguranța internă și externă a statului, precum și cele referitoare la interpretarea și executarea actelor internaționale, la care România este parte; măsurile urgente luate de organele puterii executive pentru evitarea sau înlăturarea efectelor unor evenimente prezentind pericol public, cum sînt actele emise ca urmare a stării de necesitate sau pentru combaterea calamităților naturale, incendiilor de păduri, epidemiilor, epizootiilor și altor evenimente de aceeași gravitate;
- b) actele de comandament cu caracter militar;
- c) actele administrative pentru desființarea sau modificarea cărora se prevede, prin lege specială, o alta procedura judiciară;
- d) actele de gestiune săvîrșite de stat în calitate de persoană juridică și pentru administrarea patrimoniului sau;
- e) actele administrative adoptate în exercitarea atribuțiilor de control ierarhic.

Articolul 3

Cererile privitoare la stabilirea și scăderea impozitelor și a taxelor, precum și a amenzilor prevăzute în legile de impozite și taxe, se rezolvă de către organele prevăzute de legea specială și în condițiile stabilite de acestea.

Articolul 4

Actele administrative jurisdicționale - cu excepția celor prevăzute la art. 3 și a celor din domeniul contravențiilor - pot fi atacate cu recurs, după epuizarea căilor administrativ-jurisdicționale, în termen de 15 zile de la comunicare, la secția de contencios administrativ a Curții Supreme de Justiție.

Hotărîrea curții este definitivă.

Articolul 5

Înainte de a cere tribunalului anularea actului sau obligarea la eliberarea lui, cel care se considera vătămat se va adresa pentru apărarea dreptului sau, în termen de 30 de zile de la data cînd i s-a comunicat actul administrativ sau la expirarea termenului prevăzut la art. 1 alin. 2, autorității emitente, care este obligată să rezolve reclamația în termen de 30 de zile de la aceasta.

În cazul în care cel care se considera vătămat nu este mulțumit de soluția data reclamației sale, el poate sesiza tribunalul în termen de 30 de zile de la comunicarea soluției.

Dacă cel care se considera vătămat în dreptul sau s-a adresat cu reclamație și autorității administrative ierarhic superioare celei care a emis actul, termenul de 30 de zile, prevăzut în alineatul precedent, se calculează de la comunicarea de către acea autoritate a soluției date reclamației.

Sesizarea tribunalului se va putea face și în cazul în care autoritatea administrativă emitentă sau autoritatea ierarhic superioară nu rezolvă reclamația în termenul prevăzut la alin. 1.

În toate cazurile, introducerea cererii la tribunal nu se va putea face mai tîrziu de un an de la data comunicării actului administrativ a cărui anulare se cere.

Articolul 6

Judecarea acțiunilor formulate în baza art. 1 din prezenta lege este de competența tribunalului județean sau al municipiului București în a cărui rază teritorială își are domiciliul reclamantul.

Tribunalul judeca, de urgență, acțiunile în ședința publică în complet format din doi judecători.

Sentințele vor fi redactate în cel mult cinci zile de la pronunțare.

Articolul 7

Acțiunile introduse în temeiul prezentei legi sînt supuse taxelor de timbru prevăzute de lege pentru acțiunile cu caracter nepatrimonial sau patrimonial de drept comun, fără a putea depăși suma de 1.000 lei.

Articolul 8

Reclamantul va depune, o dată cu acțiunea, actul administrativ pe care îl ataca sau, după caz, răspunsul autorității administrative prin care i se comunică refuzul rezolvării cererii sale privind un drept recunoscut de lege. În situația în care reclamantul nu a primit nici un răspuns în legătură cu cererea sa, va depune la dosar copia cererii, certificată pentru conformitate cu originalul.

Articolul 9

În cazuri bine justificate și pentru a se preveni producerea unei pagube iminente, reclamantul poate cere tribunalului să dispună suspendarea executării actului administrativ pînă la soluționarea acțiunii.

Tribunalul va soluționa cererea de suspendare, de urgență, chiar și fără citarea părților, hotărîrea pronunțată în acest caz fiind executorie de drept.

Articolul 10

La primirea acțiunii, tribunalul va dispune citarea părților și va putea cere autorității al carei act este atacat să-i comunice de urgență acel act, împreună cu întreaga documentație care a stat la baza emiterii lui, precum și orice alte lucrări necesare pentru soluționarea cauzei.

În același mod se va proceda și în cazul refuzului nejustificat de rezolvare a cererii privind un drept recunoscut de lege.

Dacă autoritatea administrativă nu trimite, în termenul stabilit de tribunal, lucrările cerute, conducătorul acesteia va fi obligat să plătească statului, cu titlu de amendă, 500 lei pentru fiecare zi de întârziere nejustificată.

Articolul 11

Instanța, soluționînd acțiunea, poate, după caz, să anuleze, în total sau în parte, actul administrativ, să oblige autoritatea administrativă să emită un act administrativ ori să elibereze un certificat, o adeverință sau orice alt înscris. Instanța este competența să se pronunțe și asupra legalității actelor sau operațiunilor administrative care au stat la baza emiterii actului supus judecății.

În cazul admiterii cererii, instanța va hotărî și asupra daunelor materiale și morale cerute.

Articolul 12

În cazul în care cel vătămat a cerut anularea actului administrativ, fără a cere în același timp și despăgubiri, întinderea pagubei nefiindu-i cunoscută la data judecării acțiunii de anulare, termenul de prescripție pentru cererea de despăgubiri curge de la data la care a cunoscut sau ar fi trebuit să cunoască întinderea pagubei.

Articolul 13

Acțiunile în justiție, prevăzute în prezenta lege, vor putea fi formulate și personal împotriva funcționarului autorității pîrte, care a elaborat actul sau care se face vinovat de refuzul rezolvării cererii, dacă se solicită plata unor despăgubiri pentru prejudiciul cauzat pentru întârziere. În cazul în care acțiunea se admite, persoana respectivă va putea fi obligată la plata daunelor, solidar cu autoritatea administrativă.

Persoana acționată astfel în justiție poate chema în garanție pe superiorul sau ierarhic de la care a primit ordin scris să semneze actul, a cărui legalitate - totală sau parțială - este supusă judecății.

Articolul 14

Sentința tribunalului județean sau al municipiului București, prin care s-a soluționat acțiunea prevăzută în prezenta lege, poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 15 zile de la comunicare.

Recursul este suspensiv de executare.

Articolul 15

Curtea Supremă de Justiție va judeca recursul de urgență.

În cazul admiterii recursului, Curtea Supremă de Justiție, casînd sentința, va rejudeca litigiul în fond.

Articolul 16

Dacă, în urma admiterii acțiunii, autoritatea administrativă este obligată să înlocuiască sau să modifice actul administrativ, să elibereze un certificat, o adeverință sau orice alt înscris, executarea hotărîrii definitive se va face în termenul prevăzut în cuprinsul ei, iar în lipsa unui astfel de termen, în cel mult 30 de zile de la data rămîinerii definitive a hotărîrii.

În cazul în care termenul nu este respectat se va aplica conducătorului autorității administrative sancțiunea prevăzută la art. 10 alin. 3, iar reclamantului i se vor putea acorda daune pentru întârziere. Tribunalul hotărăște în

camera de consiliu, de urgenta, la cererea reclamantului, cu citarea părților, fără plata vreunei taxe de timbru, hotărîrea fiind definitivă și executorie.

Conducătorul autorității administrative se poate îndrepta cu acțiune împotriva celor vinovați de neexecutarea hotărîrii, potrivit dreptului comun.

Articolul 17

Pentru soluționarea litigiilor prevăzute de prezenta lege se înființează la Curtea Supremă de Justiție, la tribunalele județene și al municipiului București secții de contencios administrativ.

La secțiile de contencios administrativ pot fi încadrați și absolvenți ai facultăților de drept, secția drept administrativ. Vechimea acestora în munci administrative este considerată vechime în specialitate pentru ocuparea funcției de judecător.

Articolul 18

Dispozițiile prezentei legi se completează cu prevederile Codului de procedura civilă.

Articolul 19

Prezenta lege nu se aplică actelor administrative emise anterior intrării sale în vigoare, dar se aplică cererilor introduse anterior acestei date, termenul de 30 de zile - prevăzut la art. 1 alin. 2 - reîncepînd să curgă de la intrarea ei în vigoare.

Articolul 20

Cauzele aflate pe rolul instanțelor la data intrării în vigoare a prezentei legi vor continua să se judece potrivit legii aplicabile în momentul sesizării instanței.

Articolul 21

Prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial.

Pe aceeași dată se abroga [Legea nr. 1/1967](#) cu privire la judecarea de către tribunale a cererilor celor vătămați în drepturile lor prin acte administrative ilegale, precum și orice alte dispoziții contrare.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 31 octombrie 1990.

PREȘEDINTELE SENATULUI

academician ALEXANDRU BÎRLĂDEANU

Această lege a fost adoptată de Adunarea Deputaților în ședința din 5 noiembrie 1990.

PREȘEDINTELE ADUNĂRII DEPUTAȚILOR

MARȚIAN DAN

În temeiul art. 82 lit. m) din Decretul-lege nr. 92/1990 pentru alegerea parlamentului și a Președintelui României, promulgăm Legea contenciosului administrativ și dispunem publicarea sa în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU
